

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X, IČO X
sídlem X
zastoupen advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému: **Celní úřad pro Liberecký kraj**
sídlem České mládeže 1122, 460 03 Liberec 3

o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v zadržení a odnětí věcí dle úředního záznamu o zadržení věcí ze dne 20. 11. 2019, č. j. X,

t a k t o :

- I. Žaloba proti nezákonnému zásahu Celního úřadu pro Liberecký kraj spočívajícímu v zadržení a odnětí věcí dle úředního záznamu o zadržení věcí ze dne 20. 11. 2019, č. j. X, se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 2. 3. 2020, doručenou krajskému soudu téhož dne a zaevidovanou pod sp. zn. 59 A 21/2020, se žalobce a společnost X, IČO X, sídlem X, X (dále jen „původní další žalobkyně“) domáhali: 1) zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 23. 12. 2019, č. j. 138568-15/2019-560000-12; 2) uložení povinnosti žalovanému navrátit zadržená zařízení X a další zadržené věci dle úředního záznamu o zadržení věcí ze dne 20. 11. 2019, č. j. X, do provozovny žalobce na adrese X, X, X nebo je jinak vydat žalobci a původní další žalobkyni.

2. Výrokem I. usnesení krajského soudu ze dne 12. 6. 2020, č. j. 59 A 21/2020-228, byl ve smyslu § 39 odst. 2 *per analogiam* zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) žalobní návrh 2) ve vztahu k žalobci vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí a je o něm nadále vedeno řízení pod sp. zn. 59 A 51/2020.
3. V odůvodnění žaloby žalobce vysvětlil, že původní další žalobkyně má od žalobce pronajatý prostor k provozování technických zařízení se soutěží Pegasus a tuto soutěž také provozuje. Obsluhu zařízení zajišťuje původní další žalobkyně osobami v pracovněprávním poměru na základě dohod o provedení práce. Dne 20. 11. 2019 provedl žalovaný kontrolu v provozovně žalobce na adrese X, X, X, při které zadržel šest zařízení se soutěží X, hotovost a listiny, o čemž sepsal úřední záznam o zadržení věcí ze dne 20. 11. 2019, č. j. X. Proti opatření o zadržení a odnětí věci podal žalobce a původní další žalobkyně námitky, které byly zamítnuty rozhodnutím ředitele žalovaného ze dne 23. 12. 2019, č. j. X. Žalobce dále vysvětloval důvody, pro které nelze považovat provoz předmětných zařízení za hazardní hru, a v tomto směru namítal nedostatek skutkových zjištění žalovaného. Zařízení žalovaný zadržel, resp. odňal, ačkoli neměl podloženo důvodné podezření, že se jednalo o provozování nelegální hazardní hry. Přitom žalovaný označil žalobce jako dozorovanou osobu, kterou podezřívá z provozování hazardní hry bez platného povolení. Žalobce tvrdil, že uváděnými úkony došlo k nezákonnému zásahu do jeho práv a že řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách proti zadržení a odnětí věci ze dne 23. 12. 2019, č. j. X, mu neumožňuje efektivní ochranu práv, neboť s jeho případným zrušením ve správním soudnictví by nebylo spojeno navrácení zadržených věcí.
4. Podle § 82 s. ř. s. platí, že *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
5. Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, č. 3687/2018 Sb. NSS, vysvětlil, že koncept subsidiarity zásahové žaloby má dva aspekty: „*Subsidiarita vůči ostatním žalobním typům znamená, že zásahová žaloba je přípustná teprve tehdy, pokud nepřichází v úvahu podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 a násl. s. ř. s.) a ani podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a a násl. s. ř. s.). Je nepochybné, že ústřední roli v systému žalob podle soudního řádu správního hraje žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., nečinnostní žaloba a zásahová žaloba hrají roli pomocného prostředku ochrany a doplňku tam, kam ochrana podle § 65 a násl. s. ř. s. nedosáhne (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014-53, č. 3334/2016 Sb. NSS – pozn. krajského soudu). Účastník řízení si tudíž nemůže zvolit, jaký žalobní typ by byl pro něj výhodnější a jaký nakonec využije (srov. např. rozsudek ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004-42, č.*

720/2005 Sb. NSS). (...) *Princip subsidiarity zásahové žaloby vůči prostředkům ochrany existujícím v řízení před správními orgány požaduje, aby se před podáním žaloby účastník řízení domáhal ochrany nejprve v rámci systému veřejné správy, je-li to možné.*“

6. Dále Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku uvedl, že při posuzování věcné projednatelnosti zásahové žaloby soud musí v prvním kroku zkoumat, zda žalobcem tvrzené jednání či objektivní skutečnost, které označuje za nezákonný zásah, může z povahy věci být nezákonným zásahem. Za evidentní příklad, kdy tato podmínka není naplněna, považoval Nejvyšší správní soud i situaci, kdy žalobce označí za zásah mylně něco, co má všechny parametry správního rozhodnutí, osvědčení nebo opatření obecné povahy, a stanovil pro ni následující procesní postup: „*V takovém případě soud stanoveným procesním postupem žalobce upozorní na nutnost úpravy žaloby a po odstranění zjištěného nedostatku žalobu projedná (jsou-li splněny další podmínky řízení, zejména včasnost jejího podání). Pokud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 82 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.*“ Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2020, č. j. 4 As 464/2019-53, z něhož při posouzení projednávané věci argumentačně vycházel.
7. V projednávané věci je z obsahu žaloby proti nezákonnému zásahu žalovaného naprosto zřejmé, že tvrzený nezákonný zásah má všechny parametry rozhodnutí správního orgánu. Žalobce totiž brojí proti opatření žalovaného o zadržení věci podle § 121 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, kterým bylo dne 20. 11. 2019 v provozovně žalobce na adrese X, X, X, zadrženo šest kusů technických zařízení X pro důvodné podezření, že v souvislosti s jejich užíváním docházelo k porušení tohoto zákona, o čemž byl vyhotoven úřední záznam o zadržení věcí ze dne 20. 11. 2019, č. j. X. Námitky podané proti tomuto opatření žalobcem a další původní žalobkyní zamítl ředitel žalovaného rozhodnutím ze dne 23. 12. 2019, č. j. X, přičemž takové rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, je přezkoumatelné v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s. (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60). Pokud se tedy žalobce mohl domáhat ochrany svých práv formou podání žaloby proti rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách, nepřicházela v úvahu možnost posuzování zákonnosti zadržení věcí podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách v rámci souběžně podané zásahové žaloby. V případě zrušení rozhodnutí žalovaného o námitkách proti opatření o zadržení věcí v řízení podle § 65 a násl. s. ř. s. by musel žalovaný předmětná technická zařízení Pegasus vrátit. Nelze se proto ztotožnit s námitkami žalobce, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu mu neumožňuje efektivní ochranu jejich práv.
8. Vzhledem k tomu, že žalobce podal žalobu nejen proti nezákonnému zásahu, nýbrž i žalobu proti rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách ze dne 20. 11. 2019, č. j. 138568-8/2019-560000-61, o níž je nadále ve vztahu k žalobci samostatně vedeno řízení

a bude o ní rozhodnuto pod sp. zn. 59 A 21/2020, soud nepovažoval za potřebné poskytnout žalobci lhůtu k úpravě žaloby proti nezákonnému zásahu podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

9. Z uvedeného vyplývá, že v dané věci jednání popsané v žalobě proti nezákonnému zásahu nemůže být vzhledem ke své povaze zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., a proto zde nebyly dány podmínky řízení o zásahové žalobě a tento nedostatek byl neodstranitelný. Soud proto nezbylo než žalobu proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v zadržení a odnětí věcí odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
10. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.
11. O vrácení zaplaceného soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu